

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Hausman

Protokolant: stażysta Agata Troczyńska

Oskarżyciel: nikt-zawiad. prawidłowo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2023r. sprawy z wniosku Komendanta Miejskiego Policji przeciwko

K. Z.

s. B. i I. z domu G., ur. (...)
w R., PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

W dniu 18 marca 2023 roku około godziny 11:50 w G. na ulicy (...) przed Rondem (...) kierując pojazdem marki D. (...) o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc w kierunku miejscowości W. nieprawidłowo zmienił pas ruchu z lewego na prawy, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z prawidłowo poruszającym się prawym pasem ruchu pojazdem marki M. (...) o nr rej. (...),

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

orzekł:

Obwinionego **K. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 1500 zł (tysiąc pięćset złotych);

Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej oraz 100 zł (sto złotych) tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania.

II W 426/23

UZASADNIENIE

Dnia 18 marca 2023r. przed godziną 12.00 obwiniony K. Z. poruszał się samochodem marki D. (...) o nr rej. (...) ulicą (...) w G.. Poruszał się lewym pasem ruchu. Dojeżdżając do skrzyżowania z drogą prowadzącą do miejscowości W. obwiniony nie skręcił w lewo zgodnie ze znakami poziomymi, tylko nadal jechał prosto. Tuż za skrzyżowaniem pas, którym poruszał się obwiniony zanika przed rondem i obwiniony postanowił zmienić pas na prawy. Nie zauważył jednak, że prawym pasem porusza się samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) M. B. (1). Obwiniony wjechał na prawy pas i doszło do zderzenia pojazdów. M. lewym przednim narożnikiem uderzyło w prawy tylny narożnik D.. Do zderzenia doszło tuż przed wjazdem na rondo.

(dowód: zeznania – M. B. (1) -k.139 i 20-21; M. K. –

k. 139v i 50-51:

protokoły – k.2-3, 4-5; szkic – k.6; fotografia – k.11).

Obwiniony K. Z. w postępowaniu wyjaśniającym nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że nie przyznaje się z uwagi na uderzenie w tylną belkę. Wg obwinionego do zdarzenia doszło na rondzie i uderzenie było tylko z tyłu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego uznając je za wykrętne i skierowane wyłącznie na obronę. Pozostają one w rażącej sprzeczności z pozostałym zebrany materiał dowodowy. Z protokołów oględzin samochodów oraz z ich zdjęć wynika jednoznacznie, że uderzenie nie nastąpiło w tył D., a miało charakter boczny. Pojazdy zderzyły się narożnikami. Potwierdza to zeznania M. B., że do zdarzenia doszło przed rondem, a nie na nim. Potwierdza to również, że obwiniony nie zdążył całkowicie zjechać na prawy pas. Gdyby było inaczej zostałby uderzony centralnie w tył D.. Należy zauważyć, że rondo, na które zamierzali wjechać uczestnicy kolizji posiada jeden pas ruchu oraz jest dość wąskie i tym samym uszkodzenia pojazdów wykluczają, aby do zdarzenia doszło na rondzie. Kwestia czy tylna belka D. została uszkodzona nie ma większego znaczenia. Zdaniem Sądu mogło do tego dojść nawet przy swoistym otarciu narożników pojazdów – jak na zdjęciach. Również, gdyby obwiniony zdążył całkowicie zmienić pas na prawy przed rondem uszkodzenia pojazdów nie wyglądałyby jak na fotografiach.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, albowiem są one jasne i logiczne. Znajdują potwierdzenie w pozostałym uznanym za wiarygodny materiał dowodowy. Sąd nie dopatrzył się okoliczności, które podważałyby wiarygodność świadków. Również pozostałe dowody tj. szkice, protokoły i zdjęcia nie budzą wątpliwości Sądu co do ich autentyczności i rzetelności.

W świetle powyższego wina obwinionego nie budzi wątpliwości, a czyn jego wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86§1 kw. Obwiniony, bowiem kierując pojazdem mechanicznym nieprawidłowo zmienił pas ruchu doprowadzając do kolizji z innym pojazdem i tym samym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Zdaniem Sądu kara grzywny wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Wymierzając karę Sąd miał na uwadze stopień stworzonego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, który jest stosunkowo wysoki. Wysokość grzywny jest taka sama, jaka zostałaby nałożona na obwinionego w drodze mandatu karnego, gdyby takowy został przyjęty. Sąd uznał, że nie ma powodów, by premiować obwinionego niższą grzywną – szczególnie w sytuacji swoistej oczywistości winy obwinionego za kolizję. Zdaniem Sądu deklarowane dochody obwinionego powodują, że uiszczenie grzywny nie będzie się dla niego łączyło ze szczególną dolegliwością.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 119§1 kpw. Oplatę wymierzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.